

מסכת טהרות

פרק ה

א. השרץ והצפרדע ברשות הרבים, וכן כזית מן המת וכזית מן הנבלה, ועצם מן המת ועצם מן הנבלה, וגוש מארץ טהורה וגוש מבית הפרס, גוש מארץ טהורה וגוש מארץ העמים, שני שבילין, אחד טמא ואחד טהור, הלך באחד מהם ואין ידוע באיזה מהן הלך, האהיל על אחד מהם ואין ידוע על איזה מהן האהיל, הסיט את אחד מהם ואין ידוע איזה מהם הסיט, רבי עקיבא מטמא, וחכמים מטהרים:

ב. אחד שאמר, נגעתי בזה ואיני יודע אם הוא טמא ואם הוא טהור, נגעתי ואיני יודע באיזה משניהם נגעתי, רבי עקיבא מטמא, וחכמים מטהרים. רבי יוסי מטמא בכלן, ומטהר בשביל, שדרך בני אדם להלך ואין דרכם לגע:

ג. שני שבילים, אחד טמא ואחד טהור, הלך באחד מהם ועשה טהרות ונאכלו, הנה וישנה וטבל וטהר, והלך בשני ועשה טהרות,

הרי אלו טהורות. אם קימות הראשונות, אלו ואלו תלויות. אם לא
טהר בינתיים, הראשונות תלויות והשניות ישלפו:

ד. השלף והצפרדע ברשות הרבים, נגע באחד מהם ועשה טהרות
ונאכלו, טבל, נגע בשני ועשה טהרות, הרי אלו טהורות. אם
קימות הראשונות, אלו ואלו תלויות. אם לא טבל בינתיים,
הראשונות תלויות והשניות ישלפו:

ה. שני שבילין, אחד טמא ואחד טהור, הלך באחד מהן ועשה
טהרות, ובא חברו והלך בשני ועשה טהרות, רבי יהודה אומר, אם
נשאלו זה בפני עצמו וזה בפני עצמו, טהורין. ואם נשאלו שניהם
באחד, טמאים. רבי יוסי אומר, בין כף ובין כף, טמאים:

ו. שני כפרים, אחד טמא ואחד טהור, אכל את אחד מהם ועשה
טהרות ובא חברו ואכל את השני ועשה טהרות, רבי יהודה אומר,
אם נשאלו זה בפני עצמו וזה בפני עצמו, טהורין. ואם נשאלו
שניהן כאחת, טמאים. רבי יוסי אומר, בין כף ובין כף, טמאים:

ז. מי שישב ברשות הרבים ובא אחד ודרס על בגדיו, או שרקק
ונגע ברקו, על רקו שורפים את התרומה, ועל בגדיו הולכין אחר
הרב. ישן ברשות הרבים ועמד, פליו טמאים מדרס, דברי רבי
מאיר. וחכמים מטהרין. נגע באחד בליקלה, ואין ידוע אם חי אם

מת, ובשחר עמד ומצאו מת, רבי מאיר מטהר. וחכמים מטמאים,
שכל הטמאות פושעת מציאתן:

ח. שוטה אחת בעיר, או נכרית, או כותית, כל הרקים שבעיר
טמאין. מי שדרסה אשה על בגדיו, או שישבה עמו בספינה, אם
מפירתו שהוא אוכל בפרומה, כליו טהורין. ואם לאו, ישאלנה:

ט. עד אומר נטמא, והוא אומר לא נטמאתי, טהור. שנים אומרים
נטמאת, והוא אומר לא נטמאתי, רבי מאיר מטמא. וחכמים
אומרים, הוא נאמן על ידי עצמו. עד אומר נטמא, ושנים אומרים
לא נטמא, בין ברשות היחיד בין ברשות הרבים, טהור. שנים
אומרים נטמא, ועד אומר לא נטמא, בין ברשות היחיד בין ברשות
הרבים, טמא. עד אומר נטמא ועד אומר לא נטמא, אשה אומרת
נטמא ואשה אומרת לא נטמא, ברשות היחיד, טמא. ברשות
הרבים, טהור: